

Fædrenes Standpunkt — f. Ex. jeg som Fader til flere Sønner, der med Guds Hjælp skulle træde ind i Hærens Rækker — maa sige: Opdrag Recruterne i Leir, og jeg vil da betragte det som en fysisk og moralsk Binding for mine Sønner at komme ind i Hæren. Den Disciplin — vi opdrage jo i Grunden i vor Tid meget blødt —, den Udbannelse af Legemskræfter, den Resignation og endelig den Udvikling af Mandighedsfølelse, der er en Betingelse for ethvert frit Folk, som derved kommer tilstede, vil være et rigeligt Vederlag, om Leir-uddannelsen ogsaa maatte koste nogle Rigsdalere mere for hver Mand's Opdragelse end Garnisonstjenesten. Hvad nyder man i Garnisonen? Kneipelib, Hønsen, Sløvhed, Sidden paa Bagt i daarlig Tobaks- og maastee Brændeviinsdunst, meget ofte under fordærvende Samtaler osv., men alt dette vil næsten falde bort i Leiren, hvor der er et Samliv imellem Befalingsmænd og Menige. Dertil kommer ikke blot den kortere Tjenestetid, som er af en uhyre Værdi, men tillige den langt bedre Udvikling, som Leiren giver fremfor Garnisonen. Den høitærede Minister har meget rigtigt erkjendt og udtalt, at det, hvorpaa der efter den allernyeste Tids Erfaring fortrinsviis maa lægges Vægt, er Soldatens feltmæssige Udbannelse, og at han har indrettet Udbannelsesleiren saaledes, at man faaer September og October til den saakaldte Felttjeneste, men dernæst siger han, at den kan drives fra Garnisonen. Hvis den høitærede Minister imidlertid vil see ret efter, skal det vise sig, med hvormange Vanskeligheder denne Udbannelse er forbunden, og hvormeget den mangler, sely efter de Rapporter, der foreligger fra mangfoldige Garnisoner, medens derimod det hele Terrain ved Leiren er til fuldstændig Afbenyttelse og naturligtviis er valgt saaledes, at det frembyder Exempler paa næsten alle de Stillinger, der kunne forekomme. Hertil kommer ikke blot Samlivet imellem Hærens Personale, og navnlig imellem Befalingsmændene, men tillige den Udbannelse, som kommer tilstede derved, at Alt bevæger sig i Terrainen og blot med den militaire Udvikling for Die. Jeg nævner det Haab, at den høitærede Krigsminister specielt vil udtale sig om dette Punkt, eller, hvad der maastee er

naturligere, vil vise Thingets Medlemmer den Opmærksomhed, at lade dem faae de Udarbejdelser med Hensyn til Leirspørgsmaalet, og navnlig Ingenieurcorpsets, hvoraf Ministeriet er i Besiddelse; derved vil det være muligt at gjøre sig en Forestilling om, baade hvad Anlægget vil koste, og hvad Benyttelsen deraf vil udfordre. Jeg sagde før, at det er det ulykkelige Parti, den høitærede Minister har valgt, idet han er gaaet paa Accord med begge Systemer, Garnisonssystemet og Leirsystemet. Solder han sig til det sidste, bliver der en heel Deel Bygninger tilovers, hvis Værdi er meget betydelig, naar man realiserer dem, og hvis Vedligeholdelse er meget kostbar; man kan derved staa sig en meget stor Deel af de Resourcer, man trænger til med Hensyn til Leiren. Naar den høitærede Minister lidt længere hen i samme Passus udtaler, at visse Bygninger ikke kunne undværes, fordi de i Krigstid maa bruges til Sygestuer o. s. v., maa jeg bemærke, at jeg, hvis vi ere saa lykkelige under saadanne Omstændigheder at have ham til Minister, har den Tillid til hans Evne til at finde Resourcer, at jeg ikke troer, han behøver at være i Forlegenhed for Localer til Munderingskamre og Sygestuer, fordi han ikke har Kasernerne. — Der er et andet Moment, hvorpaa jeg maa henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed, fordi det ogsaa har praktisk Betydning ved Vurderingen af hans Forslag; det er det, der ligger i den, efter min Mening, ikke ganske heldige Afstillelse, som Forsvarscommissionen og den høitærede Minister gjøre imellem, hvad der ligger Ost og hvad der ligger Vest for Storebelt, hvoraf man maa drage den Slutning, at vi maa have to Hære eller i alt Fald 2 selvstændige Corpser. Det forekommer mig, at det absolut maa være Forsvarscommissionens og sælgelig ogsaa Ministeriets Opgave, at der under slige Tilfælde kan virkes med alle Kræfter forenede, med Marinens som med Landhærens, og det er derfor aldeles naturligt, at man seer hen til, om Forbindelsen mellem Thyen og Sjælland uden videre bør forudsættes at være saa usikker, at man af den Grund maa have, hvad jeg vil kalde 2 Hære. Jeg tilstaaer, at jeg forkaster det Princip, hvorpaa man for Dieblisset vil bygge Marinens Ud-